

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

Κατ' αὐτάς θά περιηγηθῆ τὴν Εὐρώπην ὁ βασιλεὺς τοῦ Σιάμ. Ὁ μονάρχης οὗτος εἶνε ἐτῶν 27. Πολυάριθμος συνοδία θέλει παρακολουθεῖ αὐτὸν, ἐνοικιάσθη δ' ἐν ἀτμόπλοιον τοῦ Λόυδ, ὅπου θέλουσι καταρτισθεῖ μαγειρεῖα, πρὸς παρασκευὴν τῶν βασιλικῶν ἐδεσμάτων συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ βουδδικοῦ θρησκευματος.

Εἰς τὰς πόλεις, ὅσας ἐπισκεφθῆ, θέλει καταλύσει εἰς τὰ ξενοδοχεῖα, ὅπου θέλει δυνηθῆ νὰ ζῆσθαι συμφώνως πρὸς τὰ ἤθη καὶ ἔθιμα τοῦ τόπου του. Ἐν τῶν ἐθίμων τούτων εἶνε καὶ νὰ κοιμᾶται ὁ βασιλεὺς κατὰ πᾶσαν νύκτα καὶ εἰς νέαν κλίνην.

Τὸ δικαστήριον Βορδιγάλων ἐξέδωκεν ἐσχάτως ἀπόφασιν, ἣν κρίνομεν καλὴν νὰ δημοσιεύσωμεν πρὸς γνώσιν τῶν ἐνδιαφερομένων.

Ἐνοικιαστὴς δὲν ἐπλήρωσε τὸν οἰκοκύριόν του, ὅστις θέλων νὰ τὸν ἀποβάλῃ τῆς οἰκίας, ἀλλὰ μὴ θέλων καὶ νὰ καταφύγῃ εἰς τὰ δικαστικά μέσα, ἄτινα, ὡς γνωστὸν, εἶνε δαπανηρὰ, ἐπενόησεν ἄριστον μέσον, τὴν ἀφίεσιν τῶν θυρῶν καὶ παραθύρων τοῦ ἀκινήτου του κτήματος.

Τὸ μέσον τοῦτο τῶντι σπανίως ἀποτυγχάνει, καὶ συχνὴ γίνεται χρῆσις αὐτοῦ ἐν Ἀγγλίᾳ μάλιστα. Διάσημοι νομομαθεῖς, ἐὰν δὲν συνιστῶσι τὸ μέσον τοῦτο, τὸ δικαιολογοῦσιν ὅμως πολυλαχῶς. Ἄλλ' ἐπειδὴ ὅμως καὶ οὐδεὶς ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ ἀποδίδῃ αὐτὸς εἰς ἐκτὸν δικαιοσύνην, τὸ μέσον τοῦτο ἀντίκειται εἰς τὰς ἀρχὰς τοῦ γαλλικοῦ δικαίου, καὶ ὁ οὕτως ἀποβαλλόμενος ἐνοικιαστὴς ἔχει τὸ δικαίωμα τῆς κατ' αὐτοῦ ἀγωγῆς.

Τοῦτο καὶ ἐπραξεν ὁ περὶ οὗ ὁ λόγος ἐνοικιαστὴς, ὅστις τῶντι ἐνήγαγε τὸν οἰκοδεσπότην του εἰς τὸ δικαστήριον, καὶ ἡ ἀνωτέρα δικαστικὴ ἀρχὴ Βορδιγάλων προσκληθεῖσα, μετὰ πολλὰς περιπετειὰς τῆς δίκης, νὰ ἐμφέρῃ ἀνέκλητον γνώμην, κατεδίδασκε τὸν οἰκοδεσπότην εἰς ἀποζημίωσιν καὶ εἰς τὴν πληρωμὴν τῶν ἐξόδων, ἅτινα εἶνε ὄχι ὀλίγα.

Ἐν Καρινθίᾳ ἔλαβε χώραν πρό τινας περιεργόν τι φαινόμενον, τὸ ἐξῆς:

Ἀρχομένου τοῦ ἔαρος ἡ λίμνη Φιάκερ ἀππληγάη τοῦ πάγου, ὅστις εἶχε καλύψει αὐτὴν καθ' ὅλοκληρίαν. Ἄλλ' αἱ ὄχθαι τῆς λίμνης ταύτης ἔβρισθον περιέργων, οἵτινες ἤρχοντο ἐκεῖ νὰ ἴδωσιν ἀπειράριθμα πλήθη ἰχθύων καὶ καραβίδων νεκρῶν, τὰ ὅποια ἐξέβρασσον ἐκεῖ τὰ κύματα.

Τὸ φαινόμενον τοῦτο τῆς καθ' ὅλοκληρίαν ἀπονεκρώσεως ἐξηγεῖται ἐκ τοῦ ὅτι, ἐπειδὴ ἡ λίμνη ἐπάγωσε καθ' ὅλην αὐτῆς τὴν ἑκτασιν, ὁ ἀήρ τῆς λίμνης δὲν ἠδυνήθη ν' ἀνανεωθῆ, ὅθεν καὶ οἱ ἐνυδρῶι κάτοικοι τῆς ἀπέθανον ἐξ ἀσφυξίας.

Εἰς ἈΝΑΓΝΩΣΤΗΣ.

ΜΙΑ ΣΥΜΒΟΥΛΗ ΚΑΘ' ΕΒΔΟΜΑΔΑ

Ὅλοι γνωρίζουσι τὴν ἀνυπόφορον ἐνόχλησιν, τὴν ὁποίαν προξενοῦσιν αἱ μυῖαι, κατὰ τὸ θέρος μάλιστα, ὅτε καταντῶσιν ἀληθῆς μᾶστιξ. Πρὸς ἀπαλλαγὴν ἀπὸ τοῦ κακοῦ τούτου πλείστα μέχρι τοῦδε ἐπενόησαν μέσα, ἀλλὰ τὰ περισσότερα τούτων ἔχουσι δυστυχῶς τὸ ἄτοπον ὅτι, ἐνῶ καταστρέφουσι τὰ ἐνοχλητικὰ ζώφια, σπεύρουσι τὰ πτώματα αὐτῶν πανταχοῦ ἐν τῇ οἰκίᾳ, ἕπερ φέρει μεγαλιτέραν ἐτι ἀηδίαν ἢ αἱ ζωνταναὶ μυῖαι. Συνήθως εἰς τὰ ἐστιατόρια καὶ ἄλλα δημόσια καταστήματα ἐξαρτῶσι κάτωθεν τῆς στέγης ταινίας λευκάς διασταυρουμένας ἢ εἶδος χαρτίνων πολυελαίων, ἐνθα ἐπικαθήμεναι αἱ μυῖαι μένουσιν ἥσυχοι. Οἱ χωρικοὶ, ὧν αἱ καλύβαι πλήθουσι συνήθως τῶν ἐνοχλητικῶν τούτων διπτέρων, ἀναρτῶσι κλάδους δένδρων μετὰ τῶν φύλλων.

Ἄλλὰ πάντων τούτων τῶν μέσων προτιμότερον καὶ ἀποτελεσματικότερον πρὸς καταστροφὴν τῶν μυιῶν θεωροῦμεν τὸ ἐπόμενον, ἕπερ ὑποβάλλομεν εἰς τοὺς ἀναγνώστας ἡμῶν. Πληροῦμεν κατὰ τὸ ἥμισυ ποτήριον ὕδατος, ἐντὸς τοῦ ὁποίου διαλύομεν σαπῶνιον, εἶτα δὲ κόπτομεν λεπτὴν φέταρ ἄρτου, πάχους 0,02 μ. περίπου, εἰς σχῆμα ὅστε νὰ φράττῃ ἐντελῶς τὸ ποτήριον ὡς πῶμα· τὸ τεμάχιον τοῦτο τοῦ ἄρτου τρυπῶμεν ἐν τῷ μέσῳ, φροντίζοντες ἵνα ἡ ὀπὴ εἶνε χανοειδῆς καὶ πρὸς τὰ κάτω εὐρυτέρα, ἀλείφοντες δ' αὐτὸ διὰ μέλιτος ἢ σιροπίου, ἢ οἰνομήποτε ἄλλου λιχνεύματος ἐπισύροντες τὰς μυῖας, ἐμφράττομεν δι' αὐτοῦ τὸ ποτήριον θέτοντες τὴν ἀλειμμένην πλευρὰν πρὸς τὸ ὕδωρ. Τὰ ἀπληστα ζώφια, ἐλκόμενα ἀπὸ τὸ δέλεαρ τοῦτο, τρέχουσιν ἀμέσως πρὸς αὐτὸ, εἰσερχόμενα δὲ διὰ τῆς ὀπῆς ἵνα φθάσωσι τὸ λιχνεύμα, θνήσκουσι μετὰ τινὰς στιγμὰς ἐξ ἀσφυξίας. Διὰ τοῦ τρόπου τούτου ἐξαλείφετε τὰς μυῖας, ἐνοσιεῖται δ' ὅτι, ὅσα πλείονα μεταχειρίζεσθε ποτήρια, τόσα καλότερα ἐπιτυγχάνετε τοῦ ποθομένου.

Ἄλλος τρόπος καταστροφῆς τῶν μυιῶν εἶνε ὁ διὰ τοῦ μυιοκτόνου (tue-mouches) χάρτου. Εἰς τὰς περὶ τούτου οδηγίας λέγεται ὅτι πρέπει ὁ χάρτης νὰ εἶνε πάντοτε ὑγρὸς. Τοῦτο κατορθοῦται διὰ τοῦ ἐπομένου τρόπου· Πληροῦτε ποτήριον ὕδατος, ἐφ' οὗ ἐπιθέτετε τὸν χάρτην καὶ ἐπὶ τούτου παροψίδα, εἶτα ἀνατρέπετε αὐτὰ θλίβοντες τὸ ποτήριον ἐπὶ τῆς παροψίδος, καὶ θέτετε εἰς κατάλληλον μέρος· τὸ ὕδωρ μένον ἐν τῷ ποτήριῳ ἐκρέει κατ' ὀλίγον, καὶ οὕτω τρεῖς τὸν χάρτην διαρκῶς ὑγρὸν.

Ἐν τέλει λέγομεν ὅτι τὸ ἀσφαλέστερον μέσον πρὸς ἀποφυγὴν τῆς ἐκ τῶν μυιῶν ἐνοχλήσεως εἶνε νὰ ἀφίνωμεν ὅσον ἔνεστιν ὀλιγώτερον φῶς εἰς τὰ δωμάτια, ἐνθα μένομεν. Γνωστὸν εἶνε ὅτι αἱ μυῖαι ἀγαπῶσι τὸ πολὺ φῶς καὶ φεύγουσι τὰ σκοτεινὰ μέρη.

**

λιγώτερον ἤξεύω τί βουλεύονται νὰ πράξωσιν. Ὑποθέτω ὅτι, ἂν καὶ δὲν ἔχουσι τὴν ἡμετέραν εὐφυΐαν, περιέλθον ὅμως ἐν τοῖς ὑπολογισμοῖς αὐτῶν τὴν πιθανότητα τῆς ἀποτυχίας, καὶ ὅτι ἐν τῆς φορᾶς τῶν περιπετειῶν, ἥτις εἶναι πολλῶν πραγμάτων μήτηρ, δύνανται νὰ προκύψωσιν εἰς μέσον πολλὰ ἀπροσδόκητα. Ἐν τῇ πολιτικῇ, καὶ μάλιστα ἐν τῇ διεξκουμένῃ ὑπὸ πολλῶν Δυνάμεων ἀπὸ κοινού, δὲν ἐκδίδονται ἐκ προνοηίου προγράμματα κανονίζοντα ὡρισμένως τί θέλει γίνεαι κύριον, τί μετὰ κύριον καὶ τί τὴν κατόπιν ἡμέραν. Ἐπιχειρῶν ἀρχαί τιμῆς, διατυπώνονται ἀποφάσεις, τὰ δ' ἐπακόλουθα ἐπερχοῦνται οἰκθρῶν, οὐχὶ ἐν προκαθορισμένῃ ὥρᾳ καὶ τάξει, ἀλλὰ ἐπερχοῦνται. Ὅστις ἐνθυμῆται τὴν ἀρχαίαν περὶ τῆς Ἑλλάδος πολιτείαν τῶν Δυνάμεων, οὐδέμιαν δύναται νὰ ἔχῃ περὶ τούτου ἀμφιβολίαν. Τὸ ἀπὸ 4 Ἀπριλίου 1826 ἐν Πετρούπολει, ὑπογράφον πῶς τάραλλον ἔθετο τὴν ἀρχὴν τῆς ὑπὲρ τῶν Ἑλλήνων μεσολαβήσεως, οὐδὲν ὅμως ὡμῶς περὶ τοῦ τρόπου καθ' ὃν ἔδει νὰ καταναγκασθῇ ἡ Πύλη εἰς τὴν παραχώρησιν τῆς ἀρχῆς αὐτῆς. Τὸ ἄσθρον β' ἔλεγε μόνον ὅτι ἐν περιπτώσει ἀρνήσεως αἱ Δυνάμεις θέλουσι μεταχειρισθῆ πᾶσαν τὴν ἐπιρροὴν αὐτῶν πρὸς ἐπιτυχίαν τοῦ σκοποῦ. Ἀφοῦ δὲ ἡ ἐπιρροὴ δὲν ἤρκεσεν, ὑπεγράφη ἐν Λονδίνῳ τῇ 6 Ἰουλίου 1827 ἡ Συνθήκη, ἥς τὸ πρῶτον ἀρθρον ὥριζεν ὅτι θέλει ἀταιτηθῆ ἀμέσως ἀνακομῆ ὅπλων μεταξὺ τῶν διαμαχομένων. Ἐπειδὴ ὅμως οὐδὲ τοῦτο πρόβλεπεν ἄρῃς τινὰ καταναγκασμοῦ, ὃ δὲ ναύαρχος Κάδριγκτων ἠρώτησε τὸν ἐν Κωνσταντινουπόλει πρέσβυν Στράτσφορντ Κάμινγκ «τίνω τρόπῳ δύναται νὰ ἐμποδίσῃ μὲν τοὺς Τούρκους ἀπὸ τοῦ νὰ ἐξυκολουθήσωσι τὰς ἐχθροπραξίας, νὰ μὴ πράξῃ δὲ τι ἐχθρικὸν πρὸς αὐτοὺς», ἀπεκρίθη ἀπεριόριστον ὅτι «ἐάν οὐκ ἔστι ἄλλως γενέσθαι, θέλετε ἐπιβλέπει δια τῶν πυροβόλων τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ἀπορρασιθέντων». Ὡς τε ἐπακόλουθον προἰσχυρῶς ἐκείνου πρωτοκόλλου τῆς 4ης Ἀπριλίου ὑπῆρξεν ἡ ἐν Πύλῳ ναυμαχία.

Δὲν θέλω ὅτι τοιαύτην τινὰ σειρὰν γεγονότων ἀκριβῶς θέλει ἴδει καὶ ἡ παρούσα γενεά. Ἐν τῷ κόσμῳ τούτῳ τὰ πράγματα δὲν ἐπαυλαμβάνονται ποτὲ ἀπαλλαγμένως. Φρονῶ ὅμως ὅτι τὰ ἀπορρασιθέντα θέλουσιν ἐκτελεσθῆ. Αἱ ἐπαγγελίαι τῆς Εὐρώπης πρὸς ἡμᾶς ποτὲ δὲν διεφύσηται. Ἰὰν περιορισθῶ εἰς τὰς τελευταίας περιστάσεις, ἡ Εὐρώπη συμβουλεύσασθαι νὰ μὴ ἀναμιχθῶμεν εἰς τὸν τελευταῖον πόλεμον καὶ ὑποσχόμενη ὅτι αὐτὴ θέλει φροντίσει περὶ τῶν συμφερόντων ἡμῶν ἐν καιρῷ τῷ προσήκοντι ἐτήρησεν, νομίζω, λαμπρῶς τὴν ὑπόσχεσιν διὰ τῆς τελευταίας αὐτῆς ἀποφάσεως. Ἡμεῖς ἠπατήσαμεν πολλάκις ἑαυτοὺς· οἱ φίλοι καὶ οἱ προστάται ἡμῶν δὲν μᾶς ἠπάτησαν ποτέ. Δέξω προσέτι ὅτι ἡ Εὐρώπη ἔχει δικαίον νὰ ἐπιβυλάττῃ ἐαυτῇ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ψηφισθέντων. Τὰ ἐν τῇ Ἀνατολῇ

συμφέροντα αὐτῆς εἶναι τοσοῦτον πολλὰ, ποικίλα καὶ ἐνίοτε ἀντιρατικά, ὥστε ἤθελεν εἶναι μωρὰ νὰ καταλίπῃ τὴν εὐθυμίαν αὐτῶν εἰς τὴν διάκρισιν τῶν ἀνέμων καὶ τῶν ὁδῶν. Προστίθημι δὲ ὅτι ἂν ὑπάρχῃ ἐν τῇ Ἀνατολῇ χώρα, εἰς ἣν συμφέροι τοῦτα, εἶναι ὁμολογουμένως ἡ Ἑλλάς· διότι ἄνευ τῆς ἀδικαλίπτου κατὰ τὰ τελευταῖα ἐξήκοντα ἔτη ἐπιβλάσεως τῶν εὐρωπαϊκῶν Δυνάμεων τὰ πράγματα τῆς Ἀνατολῆς ἤθελεν εὐθυμισθῆ εἰς τρόπον ἥκιστα συμφέροντα τῇ Ἑλλάδι.

Ἐννοεῖται ὅτι δὲν πρέπει νὰ σταυρώσωμεν τὰς χεῖρας. Ἐπὶ τέλους, οὔτως ἢ ἄλλως, θέλομεν καταλάβει τὰς προσκαταλείεσθαι χώρας· ἄρα δὲν νὰ ἔχωμεν τὴν πρὸς τοῦτο ἀποκρίτητον δύναμιν· καὶ ἐπειδὴ δὲν τὴν ἔχομεν, δὲν νὰ τὴν παρασκευάσωμεν. Ἀλλὰ ἡ φρόνησι, καὶ τὰ πολυτιμώτατα τῆς Ἑλλάδος συμφέροντα ἀπαιτοῦσι πᾶσαι αἱ πρὸς τοῦτο ἐνεργεῖαι νὰ γίνωσι διὰ τρόπον ὅσον οἷόν τε ἀθροῦσθαι καὶ ἀνεπιβλήτου.

Μετὰ τριάκοντα καὶ πέντε ἡμερῶν διατριβὴν ἐν Λονδίνῳ ὁ βασιλεὺς ἀνεχώρησε τὸ ἔσπερας τῆς παρελθούσης δευτέρας εἰς Παρισίους, ὅπου ὅμως, ὡς φαίνεται, ὀλίγον θέλει διαταίφει τὴν φορὰν ταύτην. Πρόκειται νὰ ὑπάγῃ ἔτι εἰς Βερολίνον, εἰς Πετρούπολιν, εἰς Βιέννην, εἰς Ρώμην, καὶ πρὸς τοὺς ἄλλοις πόθεϊ νὰ παραμείνει ἐπὶ τινὰ χρόνον πρὸς τῷ πατρὶ αὐτοῦ. «Ἐχὼ τέσσαρα ἔτη νὰ τὸν ἴδῳ», με εἶπε μετὰ οὐκ ἐκείνης σπουδῆς. Ἐν γένει δὲ νομίζω ὅτι δὲν ποτεεῖ νὰ εὐχλωμεῖα τὴν ταχέαν αὐτοῦ εἰς τὴν Ἑλλάδα ἐπαυθόν. Πολὺ χρησιμώτερα εἶναι ἡ παρουσία αὐτοῦ ἐν ταῖς χώραις ταύταις, ὅπου ἐντὸς δύο ἢ τριῶν ἡμερῶν ἡμπορεῖ νὰ ἐκδιναλεχθῇ μεθ' ὄλων ἡμῶν τῶν φίλων καὶ τῶν προστάτων πλεμπροφύταρον βελούως παρ' ὅτι ἠδύνακτό νὰ πράξωσι τοῦτο ἄλλοι ὑποθέσεται τῆς Ἑλλάδος ἀντιπρόσωπον. ἤξεύρατε ἤδη ὅτι αἱ ἐν ταύτῃ Ἑλλήνες ἐνόμισαν καλὸν νὰ προσφῆσθαι αὐτῷ διὰ τὰς ἀνάγκας τοῦ Κράτους εἰκοσι καὶ πέντε χιλιάδας λιρών περίπου. Τὸ περιεργότερον τῆς προσφορᾶς αὐτῆς μέρος εἶναι ὅτι τὰ τρία τέταρτα αὐτῆς ἐχρηγήθησαν ὑπὸ τῶν δυσσυχρημῶν τοῦ Λονδίνου· Πάλληδων, μεταξὺ τῶν ὁποίων διεκρίθησαν τρεῖς ἐπιφανεῖς χήραι, αἱ κυρία Ἰωάννου Πάλλη, Πέτρου Πάλλη καὶ Σοφίας Πάλλη. Τὸ σύνθημα ἔδωκεν πρῶτος ὁ σεβασμύης τῆς ἐν Λονδίνῳ κοινότητος πρέσβρος κ. Βυστράτιος Πάλλης, τοῦ ὁποῦν ἡ φιλοπατρία φαίνεται διαχυθεῖσα εἰς τὰς φλέβας ἀπάτης σπῆς παρ' αὐτὸν νεοσπιάς. Μὴ ἀπορῆτε δὲ διὰ τὰς γενναίως ταύτας προσφορὰς· διὰ νὰ λάβητε ἐννοίαν σὶνα ὁποίας κολλησιαίας περιουσίας ἐκλήσαντο οἱ ἡμέτεροι ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ, θέλω σᾶς διηγηθῆ διατλογον γονόμενον ἐν Μασσαλίᾳ πρὸς ἐνὸς περίπου μισθός· Συνέπετε νὰ εἶμαι εἰς οἰκάνῳ φίλου, παρὰ τῷ ὁποίῳ εὐρὸν ἔτερον κοινὸν φίλον. Ὁ πρῶτος μᾶς ἔλεγε ὅτι πρὸς κερτῶν ἡ τσοσάρων ἐνικατῶν εἰς τῶν λαμπροτέρων ἀντιπροσώπων τοῦ ἑμπο-